

РЕШЕНИЕ

№ 1403

гр. София, 07.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 22 състав,
в публично заседание на 17.12.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Десислава Корнезова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **9775** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – чл.178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 124 от Закона за държавния служител /ЗДСл./.

Образувано е по жалба на С. П. В. срещу Заповед № РД-16-022 от 09.09.2021 г. на началника на ДНСК.

Жалбоподателката оспорва заповедта като незаконосъобразна, поради постановяването ѝ в противоречие с материалния закон. Излага, че не е извършила нарушение на служебните си задължения, защото е изготвила обяснение от 18.06.2021г. в отговор на поставената ѝ задача с резолюция от 11.06.2021г. Счита, че неправилно преписката с вх. № СО-1471-06-947/11.06.2021г. е била насочена към нея, а не към юристите от отдел „Правно-нормативно обслужване“, в чиято функционална компетентност било да изготвят отговор на искова молба срещу ДНСК, по която е било образувано адм. дело № 3632/2021г. на АССГ, II-ро отд., 25 състав. Твърди, че допълнителната задача не ѝ възложена от директор на Дирекция „Правна“, а от началник отдел „Събиране на вземанията“, поради което липсва въобще „поставяне“ и оттам неизпълнение на служебно задължение по т.5.16 от длъжностната характеристика. Сочи, че ако беше изготвила отговор на исковата молба, това би довело до излизане извън кръга на нейните правомощия, а именно: превишаване на същите и навлизане в сферата на дейност на други длъжностни лица.

В съдебно заседание С. П. В., редовно уведомена се явява лично и поддържа жалбата. В хода на устните състезания, моли за отмяна на оспорения акт. Подробни

съображения са развити в представените писмени бележки на 21.12.2021г. Акцентираще се върху допуснати съществени процесуални нарушения по чл.93 ЗДСл- не е изслушана от началника на ДНСК, не са били оценени доказателствата, събрани в производството, не е обсъдено цялостното поведение на държавния служител, както и не са изложени мотиви при определяне на вида и размера на наказанието- чл.91 ЗДСл.

Ответникът – началник на ДНСК, редовно призован, чрез процесуалния си представител юрк. А. С., оспорва жалбата. Излага, че е издаден един законосъобразен акт, който е изцяло съобразен с нормите на материалния закон. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Развити са аргументи за неоснователност на оспорването в писмена защита, депозирана на 30.12.2021г.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в производството по делото и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт.

Административен съд София-град, като обсъди релевираните с жалбата доводи и прецени събраните по делото доказателства по реда на чл. 235, ал 2 ГПК във връзка с чл.144 АПК, намира за установено следното от фактическа страна:

Видно от Заповед № РД-15-732/01.10.2020г. и считано от 01.10.2020г., т.е към момента на издаване на оспорената заповед С. П. В. е заемала длъжността- главен експерт, длъжностно ниво от К. 7, Експертно ниво 3, в отдел „Събиране на вземанията“, Дирекция „Правна“ в ДНСК, IV младши ранг.

Според представената длъжностна характеристика, главен експерт-юрист в отдел „Събиране на вземанията“ е пряко подчинен на началника на отдела, като основната цел на длъжността е да осъществява процесуално представителство на ДНСК, да изразява становища и разработва предложения за решения на правни проблеми, свързани с дейността на този отдел. Областите на дейност са: 1. Да подпомага началника на отдела и директора на Дирекция „Правна“ при осъществяване на дейността по събиране на вземанията; 2. Да осъществява дейност по процесуално представителство; 3. Да осъществява дейност по събиране на вземанията; 4. Да подпомага началника на отдела, директора на Дирекция „Правна“, главния секретар, както и останалите дирекции в ДНСК при осъществяване на дейността им, чрез даване на мнения, становища, свързани с конкретни правни проблеми по ЗЗД, ГПК, АПК, ДОПК и др.; 5. Да поддържа регистри на вземанията за суми, дължими от ФЛ и ЮЛ, във връзка с приключили административни и административно-наказателни производства и извършени разходи по принудително изпълнение на незаконни строежи.

С докладна записка № СО-1471-08-544/30.06.2021г. директор на Дирекция „Правна“ е сезирал началника на ДНСК, като е изложил следните обстоятелства във връзка с изпълнение на служебните задължения от С. П. В..

С вх. № СО-1471-06-947/11.06.2021г. в ДНСК е постъпило съобщение от АССГ, II-ро отделение, 25 състав по адм. дело № 3632/2021г. с приложено определение от 04.06.2021г. Със съдебния акт са дадени указания на ответника ДНСК в едномесечен срок да представи писмен отговор по исковата молба на [фирма]. Указано е, да се представят всички доказателства, с които разполага ответника, както и в случай, че не се представи писмен отговор и доказателства се губи възможността да направи това по-късно.

Постъпилото съобщение е разпределено за работа на 11.06.2021г. на

жалбоподателката с резолюции на началник отдел „Събиране на вземанията“ и директор на Дирекция „Правна“, като е определен срок за изпълнение- 25.06.2021г.

Указанията на АССГ не са изпълнени от С. П. В., като вместо това на 18.06.2021г. тя е поставила резолюция със следните мотиви: „нормативната база обхващаща правната материя е от компетентността на отдел „Правно-нормативно обслужване“ и запознати с цялата преписка и делото са служителите на отдел „ПНО“, защото делото е водено от юристи от този отдел. Посочено е още, че тя е главен експерт-юрист в отдел „Събиране на вземанията“, който няма нищо общо с правната материя, касаеща конкретното дело. Счита, че преписката неправилно ѝ е разпределена, тъй като исковата претенция пряко касае дейността на отдел „ПНО“, а юристите са запознати с казуса и цялата преписка, поради това и до момента те са се явявали в съдебните заседания със страната [фирма], поради което по-добре биха се справили с отговора на исковата молба и в съдебна зала“.

В докладната записка на директор на Дирекция „Правна“ е изложено, че С. П. В. е следвало само да изготви отговор на исковата молба и да представи писмените доказателства, с които разполага ДНСК, а не да осъществява процесуално представителство в съдебно заседание.

В докладната записка от директор на Дирекция „Правна“ е изложено, че със своите действия С. П. В. нарушава задълженията си по длъжностна характеристика - т.5.16 „ да изпълнява самостоятелно или в екип допълнително възложени задачи по разпореждане на директора на Дирекция „Правна“. Освен това, съгласно т.7.2, главният е експерт в отдел „Събиране на вземанията“ носи отговорност за законосъобразното изпълнение на поставените задачи в законоустановените и определените в резолюциите срокове.

Със Заповед № РД-16-003/06.07.2021г. на началника на ДНСК е образувано дисциплинарно производство срещу държавния служител С. П. В. във връзка с изясняване на фактите и обстоятелствата, обективирани в доклад № СО-1471-08-544/30.06.2021г., изготвен от директора на Дирекция „Правна“. Предоставен е едномесечен срок за даване на писмени обяснения и е определена дата- 09.07.2021г. за изслушване от дисциплинарния съвет. Актът е връчен на адресата му на 06.07.2021г.

На 08.07.2021г. от жалбоподателя С. П. В. са депозирани писмени обяснения вх. № СО-1471-09-185 , в които се излага, че ищецът [фирма] е осъдил вече веднъж ДНСК и по това дело пред всички съдебни инстанции са се явявали юристи от отдел „ПНО“. „ПНО“ е компетентен по този вид дела и юристите в него имат съответната експертиза. По дело № 3632/2021г. [фирма] претендира нов размер на обезщетение, като фактологията почива на фактите на първото дело. За една адекватна защита на ДНСК смятам би било редно да изразят становище юристите, които са запознати със случая, още по-вече, че тази правна материя е от компетентността на юристите от „ПНО“, моята експертиза е по заповедните производства. И обществените поръчки. Така изтъкнатите мотиви споделих с Д. и А., когато ми беше разпределена задачата. Приех задачата да направя /напиша/ становище /защита/. Най-отговорно се заех да потърся съдебна практика, мисля, че всеки сериозен юрист би постъпил така. И тогава изпринтираната от мен практика беше прибрана от А. / принтера е в коридора, не знам по-какъв начин е „дебнела за това изпринтиране, явно няма друга работа“/ и беше предадена на главния секретар / който не може да се ориентира изпринтираното „какво е“ и кои дела касае/. Вследствие на тази безумна сага ми беше спряна достъпа

до принтера. Единственият според мен логичен извод е ДНСК да загуби делото, а ищеца [фирма] да прибере съответната сума. Явно това е целта на споменатите лица- А., Д., главен секретар. В крайна сметка това води единствено до щета за ДНСК“.

В обясненията е отразено още, че на 16.06.2021г. след като си включила компютъра се опитала да разпечата неуспешно банково извлечение, след като се обадила на компютърните специалисти, които и обяснили, че по нареждане на главния секретар на ДНСК е спрял достъпът ѝ до принтерите. На същата дата написала писмо, което изпратила по електронната поща до своите колеги, с което ги уведомила, че не разполага с възможност да сканира и принтира документи, поради което няма да носи отговорност за изпълнение на служебните си задължения относно разпределените ѝ и необработени в срок преписки, писма и др. До 21.06.2021г. не е имала възможност да разпечатва документи и достъп до принтерите.

За периода 22.06.2021г. до 07.09.2021г. жалбоподателката е ползвала общо 76 дни отпуск по болест, през което време сроковете за налагане на дисциплинарно наказание не са текли.

Със Заповед РД-16-015/08.09.2021г. на началника на ДНСК е наредено на основание чл.93, ал.1 от ЗДСл, С. П. В. да се яви пред дисциплинарно-наказващия орган на 08.09.2021г., за да бъде изслушана.

На 08.09.2021г. е било проведено изслушване на С. П. В., която е заявила, че след възлагане на работата по преписката е установила, че други колеги са се явявали на дела, образувани по случая. Започнала е работа по преписката с проучване на съдебната практика, с цел изготвяне на адекватен отговор. Не е отговорила на въпроса на арх. В. К. колко дни е работила по преписката и дали е спазила срока за изготвяне на отговор на исковата молба. Не е отговорила на въпроса колко дела се водят от ДНСК.

Със Заповед № РД-16-022 от 09.09.2021 г. началника на ДНСК е наложил на С. П. В. дисциплинарно наказание „отлагане повишението в ранг с една година“ на основание чл. 90, ал.1, т.3 във вр. чл.89, ал.1 и чл.89, ал.2, т.1 от ЗДСл.

В мотивната част на акта е изложено, че С. П. В. не е изпълнила в срок до 25.06.2021г. вкл. възложената ѝ с резолюция от 11.06.2021г. задача „да изготви отговор на исковата молба по адм. дело № 3632/2021г. по описа на АССГ, II-ро отд., 25 състав и да представи по делото всички писмени доказателства, с които ДНСК разполага“, което представлява неизпълнение на служебните ѝ задължения и в частност по т.5.16 и т.7.2 от утвърдената длъжностна характеристика. Нарушението било извършено на 26.06.2021г. в [населено място], при форма на вина- евентуален умисъл и при отегчаващи вината обстоятелства- липса на самокритичност и образувани и други производства по ангажиране на дисциплинарната отговорност на служителя.

При така установеното от фактическа страна, Административен съд София-град обуславя следните правни изводи:

Жалбата е допустима, защото е насочена срещу индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 от АПК, подлежащ на съдебен контрол, подадена е в преклузивния 14-дневен срок за оспорване, считано от 09.09.2021г. и от активно легитимирано лице - адресат на акта.

Разгледана по същество, жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Съдът след като извърши проверка за законосъобразност на атакувания административен акт на основанията, сочени от оспорващия, и служебно на всички

основания по чл.146 АПК, приема следното:

На първо място, актът е издаден от компетентен административен орган съгласно чл.92 от ЗДСл /чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 1 АПК/, в пределите на неговата власт. Началникът на ДНСК е орган по назначаването за служителите в ДНСК, съобразно чл.6, ал.1, т.7 от Устройствения правилник на ДНСК и на него са възложени правомощията за налагане на дисциплинарните наказания, както и за прекратяване на служебните правоотношения.

На второ място, разпоредбата на чл.97 ал.1 от ЗДСл регламентира изискванията за форма, съдържание и реквизити към заповедта за налагане на дисциплинарно наказание. Според нея дисциплинарното наказание се налага с мотивирана писмена заповед и съдържа: трите имена и длъжността на дисциплинарно наказващия орган; дата на издаването; трите имена и длъжността на наказвания държавен служител; описание на извършеното от него нарушение, датата и мястото, където е извършено, обстоятелствата, при които е извършено, както и доказателствата, които го потвърждават; служебните задължения, които са били виновно нарушени; видът и размерът на наказанието; правното основание за налагането му.

Оспорената заповед е издадена в писмена форма и съдържа обстоятелствена част, в която са посочени установените от дисциплинарно наказващия орган факти и доказателствата, на които основава фактическите си изводи; индивидуализирани са по изискуемия начин издателят и адресатът ѝ; определено по вид и размер е дисциплинарното наказание и са отразени правните норми, на които се базира налагането му; заповедта е датирана и подписана.

На трето място, мотивирането на акта следва да бъде разгледано в съответствие с правилата за провеждане на процедурата пред административния орган, доколкото същественото им нарушаване води до ограничаване правото на защита и правото на участие в административния процес /широк смисъл/, съответно до отмяна на издадения акт /чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 3 от АПК/.

В хода на протеклото административно производство не са допуснати нарушения на процедурните правила от категорията на съществените, които да са ограничили правото на защита на оспорващия и да са го препятствали да я упражни в пълен обем.

Следва да се приеме за изпълнено императивното задължение на ДНО по чл.93, ал.1 ЗДСл преди налагане на дисциплинарното наказание да изслуша държавния служител и да му даде срок за писмени обяснения. На жалбоподателя е предоставена възможност да депозира писмено обяснение по обстоятелствата, посочени в доклад № СО-1471-08-544/30.06.2021г. на директора на Дирекция „Правна“, от която той се е възползвал, представяйки писмено становище вх. № СО-1471-09-185/08.07.2021г. С това на етап от дисциплинарното производство, на който са събрани всички доказателства в подкрепа на дисциплинарното обвинение, на служителя е предоставена възможност да предостави обяснение по всеки един от установените факти и обстоятелства, с което надлежно е охранено правото му на защита, каквато е целта на процедурата по чл.93, ал.1 ЗДСл.

Според протокол от 08.09.2021г. началника на ДНСК, в качеството си на ДНО, е изслушал С. П. В. във връзка с дисциплинарното производство, образувано със заповед № РД-16-003/06.07.2021г. На проведеното изслушване служителят е заявил, че е започнал работа по преписка с проучване на съдебната практика с цел изготвяне на адекватен отговор. Въз основа на изложеното съдът приема за изпълнена процедурата по чл.93, ал.1 ЗДСл, тъй като на служителя са предоставени възможности

за обяснения и становище, с което не е ограничено правото му на защита. От жалбоподателя не са представени доказателства и не са наведени нови обстоятелства, които да са налагали провеждането на допълнително разследване от ДНО и събирането на други доказателства.

Несъстоятелни са твърденията на оспорващата страна, че не е била изслушана от ДНО, тъй като видно от съдържанието на съставения протокол от 08.09.2021г. изслушването е протекло пред арх. В. К., като лично той е задавал въпроси на служителя, на които са дадени и съответните отговори. Протоколът е подписан от началника на ДНСК и при условията на отказ от С. П. В. в присъствието на трима души свидетели.

Дисциплинарното наказание на жалбоподателя е наложено в рамките на преклузивните срокове по чл.94 от ЗДСл, съгласно която разпоредба дисциплинарните наказания се налагат не по-късно от два месеца от откриване на нарушението и не по-късно от една година от извършването му. Утвърдено е в съдебната практика разбирането, че по смисъла на чл.94 ал.1, пр.1 от ЗДСл, нарушението следва да се счита за открито към датата, когато всички материали по дисциплинарната преписка, заедно с решението на дисциплинарния съвет са предоставени на наказващия административен орган, на когото принадлежи окончателната преценка, дали да наложи дисциплинарно наказание. За най-ранна дата на откриване на дисциплинарното нарушение следва да се счете 30.06.2021г., когато началника на ДНСК се е запознал с изготвената докладна записка от директор на дирекция „Правна“. Актът, с който е ангажирана дисциплинарната отговорност на С. П. В. е издаден на 09.09.2021г. За периода от 22.06.2021г. до 07.09.2021г. сроковете за налагане на дисциплинарното наказание не са текли на основание чл.94, ал.3 ЗДСл. Наказанието е наложено в двумесечния срок, считано от откриване на нарушението, и в едногодишния от неговото извършване, поради което не са налице основанията за прекратяване на дисциплинарното производство.

По тези съображения е спазена разпоредбата чл.93 от ЗДСл, след като в производството държавният служител е участвал самостоятелно и е упражнил правото си да даде сведения и обяснения, като направи съответните доказателствени искания и представи доказателства в защита на своите твърдения. Правото на участие на С. П. В. във воденото дисциплинарно производство не е ограничено, не са допуснати съществени процесуални нарушения, наличието на които би обусловило отмяната на акта съгласно чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 3 от АПК. Само в хипотеза на неучастие на засегнатата страна и необсъждането на нейните възражения, обяснения, доказателствени искания, може да доведе до различни изводи и до различно проявление по предмет, обем и

съдържание на крайното властническо волеизявление, чрез което се прилага законът от административния орган.

На четвърто място, *Заповед № РД-16-022 от 09.09.2021г.* на началника на ДНСК, с която е наложено дисциплинарно наказание „отлагане повишението в ранг с една година“ на С. П. В., е издадена в несъответствие с материалноправните разпоредби съгласно чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 4 от АПК.

Дисциплинарната отговорност на жалбоподателя е ангажирана за неизпълнение в срок до 25.06.2021г. вкл. на резолюция от 11.06.2021г. „да изготви отговор на исковата молба по адм. дело № 3632/2021г. по описа на АССГ, II-ро отд., 25 състав и да представи към него всички писмени доказателства, с които ДНСК разполага“, като нарушението е правно квалифицирано по чл.89, ал.2, т.1 от ЗДСл- „неизпълнение на служебни задължения“.

Неправилно е определена датата на извършване на нарушението- 26.06.2021г., защото този ден е събота- неприсъствен ден, и първият ден на който бездействието е могло да бъде проявено е понеделник /присъствен ден/- 28.06.2021г. Нещо повече, за периода 22.06.2021г. до 01.07.2021г. /общо 10 календарни дни/ жалбоподателката е ползвала разрешен отпуск, поради временна нетрудоспособност, за доказване на което обстоятелство е приложен болничен лист № Е., издаден от д-р Г. Й. В., рег. № [ЕГН] /приложен на л.98 от адм. дело № 9773/2021г. по описа на настоящия състав/. Ето защо, С. П. В. не е могла да осъществи вмененото ѝ нарушение нито на посочената дата- 26.06.2021г., нито на вярната такава- 28.06.2021г., защото на последната лицето не е упражнявало трудови функции и следователно не е могло да извърши нарушение на служебните си задължения. Наказващият орган не е преценил, че нарушението не би могло виновно да бъде извършено, защото на визираните дати са налице изключващи вината обстоятелства, а именно: ползване на законоустановен отпуск от служителя.

Настоящият съдебен състав приема, че в случая, в съответствие с императивното изискване на чл.97 ал.1 т.4 и т. 5 от ЗДСл, оспорената заповед съдържа описание на конкретното нарушение по чл.89, ал.2, т.1 от ЗДСл. „*неизпълнение на служебните задължения*“, в т.ч. датата и мястото, обстоятелства, при които това е станало. В тази връзка, както в заповедта за налагане на дисциплинарно наказание, така ѝ в цялата приложена по делото преписка е налично описание на поведението на държавния служител, с което той не е изпълнил своите преки служебни задължения.

Съгласно чл.21, ал.2 и ал.3 от ЗДСл задълженията на държавния служител

се определят в длъжностната характеристика, а допълнителни задължения могат да му бъдат възлагани само в предписаните в закона случаи.

За да е налице неизпълнение на служебните задължения е необходимо служителят да не е изпълнил някое от преките си задължения, възложени му с утвърдената за заеманата от него длъжност, длъжностна характеристика или от допълнително вмените му задължения с нарочно издаден за това акт. Ето защо, за да е спазено изискването на чл.97, ал.1, т.5 от ЗДСл, трябва да е ясно и недвусмислено индивидуализирано служебното задължение, което не е изпълнено. В случая, с оглед обективизираната в заповедта фактическа обстановка, се съдържат конкретни факти и твърдения, въз основа на които ответникът е приел, че не е изпълнено от С. П. В. нейно служебно задължение.

Съгласно т.5.16 от длъжностната характеристика, пряко задължение на главен експерт- юрист в отдел „Събиране на вземанията“, Дирекция „Правна“ е да: „изпълнява /самостоятелно или в екип/ допълнително възложени задачи по разпореждане на началника на ДНСК, зам. началниците на ДНСК, главния секретар или директора на Дирекция „Правна“.

Държавният служител носи отговорност за законосъобразно изпълнение на поставените задачи в законоустановените и определените в резолюцията срокове /т.7.2 от длъжностната характеристика/.

В настоящия случай, С. П. В. е подведена под отговорност за това, че не е изпълнила в срок до 25.06.2021г. вкл. поставената ѝ от прекия ръководител задача, да напише отговор на исковата молба по адм. дело № 3632/2021г. по описа на АССГ, II-ро отд., 22 състав и да приложи към него всички относими към казуса доказателства, с които разполага ДНСК. Защитната теза на жалбоподателката се основава на обстоятелството, че задачата не ѝ е възложена от директора на Дирекция „Правна“, както и че, ако беше изпълнила същата това би довело до излизане извън кръга на нейните правомощия по длъжностна характеристика- превишаване на служебните задължения и навлизане в областта на служебните задължения на други длъжности.

Част от тези съждения на жалбоподателката са верни и се подкрепят от съда и доказателствения материал по преписката. Съобщението по адм. дело № 3632/2021г. с вх. № СО-1471-06-947 е постъпило в ДНСК на 11.06.2021г., като на същата дата директор на Дирекция „Правна“ г-жа М. А. го е резолирала за изпълнение на г-жа Р. Д.. На 11.06.2021г. Р. Д.- и.д. началник отдел „Събиране на вземанията“ е възложила изпълнението на задачата на С. П. В., като е определила срок за това- 25.06.2021г. / вж. л.136 от делото/.

Конкретната допълнителна работа е разпределена на жалбоподателката не от директора на Дирекция „Правна“, началника на ДНСК, зам. началника на ДНСК или главния секретар, а от началник отдел „Събиране на вземанията“, който съгласно т.5.16 от утвърдената длъжностна характеристика няма такива правомощия.

Съгласно чл.24, ал.1 от ЗДСл „държавният служител е длъжен да изпълнява законосъобразните актове и заповеди на по-горестоящите органи и държавни служители“. Вярно е, че служителят е на пряко подчинение на началник на отдел „Събиране на вземанията“ и е длъжен да изпълнява възложената му работа, свързана с дейността на този отдел, а именно: събиране на вземания. Тук е мястото да се посочи, че жалбоподателката не е подведена под отговорност за неизпълнение на задължение по т.5.6 от длъжностната характеристика „осигуряване на цялостно правно-нормативно обслужване на ДНСК, свързано със спазване на националното право и правото на ЕС“. Такова дисциплинарно обвинение за неизпълнение на пряко нейно задължение не ѝ е било повдигнато, поради което и не може да се приеме, че със своето бездействие тя не е подпомогнала работата на началник отдел „Събиране на вземанията“. Началник на отдел „Събиране на вземанията“ не може да разпорежда допълнителни задачи, които не са свързани с осъществяване на дейността по събиране на вземанията.

Едно бездействие представлява дисциплинарно нарушение, тогава когато за държавния служител съществува нормативно установено задължение за предприемане на конкретно действие. В конкретния случай, не е налице основание за реализиране на дисциплинарната отговорност на С. П. В., поради „неизпълнение на служебни задължения“ по см. на чл.89, ал.2, т.1 от ЗДСл, защото в т.5.16 от нейната длъжностна характеристика не е разписано пряко задължение да изпълнява допълнително възложени задачи по разпореждане на началник отдел „Събиране на вземанията“.

Що се касае до второто твърдение, че ако С. П. В. беше изпълнила възложената ѝ работа, то това би довело до неспазване на обхвата на служебните ѝ правомощия и навлизане в кръга на правомощията на други държавни служители от отдел „ПНО“, съдът приема същото за неоснователно. Извън предмета на настоящия спор е сравнението между заеманата от жалбоподателката длъжност „главен експерт-юрист“ и тези длъжности в другите два отдела на Дирекция „Правна“- отдел „Процедури и договори“ и отдел „Правно-нормативно обслужване“. Наличието на специализация по приложението на конкретни закони, в никакъв случай не може да обоснове качествено различна система от задължения, изисквания и функции на държавния служител с висше

юридическо образование. Дали един юрист ще се занимава с един или друг материален или процесуален закон, според съда не води до промяна на задълженията му относно изготвяне на становища по правни проблеми свързани с дейността на ДНСК. Както вече се изложи по-горе, пряко задължение на С. П. В. по т.5.6 от длъжностната ѝ характеристика е да осигурява цялостно правно-нормативно обслужване на ДНСК, свързано с приложението на националното и правото на ЕС.

Съгласно чл.89, ал.1 от ЗДСл дисциплинарно нарушение представлява виновното неизпълнение или забавено изпълнение на служебни задължения. В настоящия случай, предвид посоченото по-горе, не се установява неизпълнение на конкретно служебно задължение по т.5.16, защото допълнителната задача от 11.06.2021г. не е възложена по разпореждане на началника на ДНСК, зам. началника на ДНСК, главен секретар или директор на Дирекция „Правна“. В заповедта са изложени фактите, които според органа обосновават осъществяването на дисциплинарно нарушение, както и са посочени точни задължения, предвидени в длъжностната характеристика, които жалбоподателя не е изпълнил, респ. е бездействал.

Освен това, от събраните по делото доказателства не се установява наличието на виновно извършено от жалбоподателя нарушение на служебните задължения на визираната дата- 26.06.2021г., което да обосновава реализирането на дисциплинарна отговорност спрямо него.

Правилната преценка на административния орган по отношение на фактите предопределя и съответствието на заповедта с материалния закон. Съдът е длъжен да провери, дали установените от ответника фактически обстоятелства са верни и дали кореспондират на относимите към тях разпоредби на ЗДСл. В административния акт е задължително да има пълна корелация между установените факти и правното основание, под което същите са подведени. Органът е спазил императивното изискване на закона дисциплинарното нарушение да бъде описано от обективна страна, но неправилно същото е съотнесено към изискванията на чл.21, ал.1 и ал.2 от ЗДСл. От субективна страна е налице индивидуализацията относно формата на вината, но на 26.06.2021г. няма извършено деяние от служителя при условията на евентуален умисъл. Съвкупната преценка на установените в хода на дисциплинарното производство факти и обстоятелства неправилно е навела дисциплинарно-наказващият орган на извод за налагане на третото по тежест дисциплинарно наказание по чл.90, ал.1, т.3 ЗДСл.

Неправилни се явяват и съображенията на ответника за наличието на отегчаващи отговорността обстоятелства, свързани с образувани още три

дисциплинарни производства срещу С. П. В., защото актовете, с които са наложени дисциплинарните наказания „порицание“, „забележка“ и „уволнение“ не са влезли в сила към дата- 09.09.2021г. С оглед зачитане на принципа за невиновност, посочените обстоятелства не са от категорията на такива, които могат да утежнят положението на привлеченото за реализиране на дисциплинарна отговорност лице или въобще да бъдат съобразявани при определяне на вида и размера на наказанието.

Предвид изложеното съдът заключава, че *Заповед № РД-16-022 от 09.09.2021 г.* на началника на ДНСК е незаконосъобразен административен акт на основание чл.146, т.4 от АПК, поради което подлежи на отмяна.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, *Административен съд София-град*, II-ро отделение, 22-и състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ *Заповед № РД-16-022 от 09.09.2021 г.* на началника на ДНСК, по жалбата на С. П. В. ЕГН [ЕГН] от [населено място], район „К. село“, [жк], [улица], [жилищен адрес].

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване на основание чл.124, изр. второ от ЗДСл.

РЕШЕНИЕТО да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 АПК.

Съдия: